

Službena zabilješka

Sačinjena dana 05.06.2004. g. u prostorijama CB Podgorica, a u vezi informativnog razgovora sa Mandić Damirom iz Podgorice.

Dana 02.06.2004. g. u večernjim satima sa aerodroma u Beogradu u prostorijama CB Podgorica priveden je Mandić Damir. Nakon njegovog privođenja sa njim je obavljen informativni razgovor na okolnosti njegovog saznanja i učešća u izvršenju krivičnog djela ubistva nad oštećenim Jovanović Duškom.

Tokom kriminalističke obrade isti je izjavio da je bio vlasnik mobilnog telefona marke „nokia 6310”, a u kojem je koristio kartice broj 067-397-863 i 069-413-397. Predmetni telefon se nalazio u njegovom vozilu i za isti navodi, da ga je koristilo više lica, ali da je siguran da je telefon koristio Leon Drešaj, i to kada su zajedno putovali u Rožaje a iz razloga naplate duga od izvjesnog Dacića. Siguran je i da je telefon koristio Đukić Dejan zvani Ćiće, takođe kada je išao za Rožaje a po nalogu Mandića da preveze jedno lice sa Kosova po imenu Ismet Osmani zvani Curi.

Navodi da se sjeća da su jednog dana, početkom mjeseca februara ove godine, dok su sjedjeli u piceriji „Leone” on i Vulević Vuk, da ga je isti pitao da li ima neki mobilni aparat sa karticom, a koji je „siguran”. Mandić mu je tada dao mobilni telefon i sjeća se da je on odnosno Vulević okrenuo više telefonskih brojeva, a iz oglasa iz novina i da se raspitivao za kupovinu PMV „audi” ili „golfa”. Takođe, se sjeća da se Vulević sa tim NN licem sa kojim je obavljao razgovor pogađao oko cijene za to vozilo i koliko se sjeća da je tom prilikom i dogovorio kupovinu tog vozila. Navodi, da je nakon pogađanja za ovo vozilo, ali se ne sjeća da li sa njegovog telefona ili „nokine 6310” jedno lice a za koje pretpostavlja da se radi o Šoškić Danilu a koji živi u studentski dom u Podgorici, a i drug je Vulevića, i da je u tom razgovoru istog pitao „imaš li nekog momka da preuzme jedno vozilo”. Nakon ovog razgovora Vulević je sa sobom uzeo telefon „nokia 6310” sa karticom 069-413-397 i da je saopštio Mandiću da ide da nešto završi, nakon čega je napustio lokal. Poslije nekih sat i po do dva Vulević se pojavio i vratio telefon sa karticom Mandiću i rekao mu da uništi karticu. Međutim, kako navodi on istu karticu nije uništio a ni aparat, već ga je jedno izvjesno vrijeme držao u vozilu, a negdje početkom marta mjeseca isti predao Spasu Šunjeviću

zajedno sa karticom da ga zamijeni ili proda u Mobil Planet Centar Ulica Vučedolska.

Poslije izvjesnog vremena Vulević Vuk je rekao Mandiću da je kupio PMV „golf 3” teget boje i da se isti ne može registrovati, da je parkiran na novoizgrađenom parkingu preko puta zgrade u koju živi Vulević. Na tom parkingu je Mandić i prvi put vidio PVM „golf” plave boje sa zatampljenim staklima, na kojem su bile reg.oznake Vršac. Tom prilikom ga je i pitao „zašto je kupio to vozilo, za šta mu treba” na šta je Vulević odgovorio „valjat će”. Poslije nekoliko dana je Vulević je pozvao Mandića i našli su se na parkingu na kome se nalazio „golf” i isti ga je pozvao da pođu na Čemovsko polje preko puta Kombinata Aluminijskog i da pucaju iz automatske puške. Ulaskom u vozilo Mandić je primijetio da na podu između zadnjeg i prednjeg sjedišta stoje dvije automatske puške i da je siguran da na jednoj od njih a iz kojeg je tog dana pucao Vulević piše „piljak”. Na toj lokaciji su obadvojica ispalili-ispucali po jedan okvir, a po njegovim riječima po 30 metaka nakon čega su pokupili čaure, od ispaljenih metaka, a zatim je Mandić sjeo na zadnje sjedište „golfa” i do dolaska do parkinga sa majcom koja se tu nalazila čistio ove puške. Istu radnju i na istoj lokaciji ponovili su njih dvojica i nakon nekoliko dana i kako navodi Mandić, da mu je ostalo u sjećanju, da je tom prilikom njemu u to vozilo i ispala platnena maramica, a koja je nakon njegovog izlaska ostala u vozilu, prethodno mu je služila da sa njom čisti puške.

Poslije ovih radnji Mandić i Vulević su se sretali i gledali redovno, ali kako on navodi nijesu ništa komentarisali o vozilu i puškama.

Kritičnog dana to jeste 27.05.2004. g. Mandić navodi da se zajedno sa Vulević Vukom u večernjim satima negdje do 23.15 časova nalazio u piceriji "Leone" u Ulici Njegoševoj, i da tom prilikom nijesu razgovorali o pomenutom vozilu, niti o bilo čemu što je vezano za isto. Oko 23 i 15h Mandić odlazi u kafe bar vl. Čavić Marka takođe u Ul.Njegoševoj, dok Vulević odlazi za njega u nepoznatom pravcu. Nakon kraćeg boravka u pomenutom lokalnu odlazi u diskoteku „Manija” u Ul. Slobode gdje nakon ulaska mu prilazi suvlasnik Miranović Braco, sa kojim Mandić kratko razgovara a nakon toga odlazi i zadržava se u društvu sa Drešaj Leonom. To se sve dešava negdje iza ponoći ali se ne može sjetiti u koliko je tačno to bilo sati. Prethodno tome to jeste dok je boravio u lokalnu vl. Čavić Marka, čuo je da je neko pucao na Duška Jovanovića direktora dnevnog lista „Dan”.

Nakon kraćeg razgovora sa Drešaj Leonom u diskoteku ulazi Vulević Vuk koji prilazi Mandiću, poziva ga da se odvoje od Drešaja u stranu i

tom prilikom mu na „uvo” saopštava da je on izvršio ovo što se noćas desilo i govori mu to jest pita ga da mu učini jednu uslugu s obzirom da je on karatista i da niko neće posumnjati na njega, da treba da pođe do vozila marke „golf” koje je parkirao na parkingu u opisuje mu zgradu u blizini kafe bara „Duklja-Kerber” u Ul. Svetozara Markovića, da će mu on dati rukavice i donijeti bidon sa gorivom i da Mandić pođe i pronade to vozilo na parkingu, objašnjavajući mu da je najbolje da gorivo-benzin, prospe po krovu vozila i da se isto sliva niz šoferšajbnu, a zatim da polije benzinom i gume vozila, a zatim isto upali da je to najbolji način da od tog vozila ne ostane ništa. Mandić ne razmišljajući dogovara se sa Vulević donese bidon sa benzinom a on polazi do svoje kuće u Ulici Moše Pijade gdje iz kuće uzima jednu kapu-šešir tamne boje, a koja na prednjem dijelu ima oznaku – amblem fudbalskog kluba Inter, a koje je vlasništvo njegovog brata Mandić Almira.

Nakon kraćeg vremena, a po prethodnom dogovoru, Mandić i Vulević se sastaju na parkingu preko puta stambene zgrade u kojoj živi Vulević, i tom prilikom mu Vulević daje zapakovane rukavice marke „lodžeks”, koliko se on sjeća, i bidon sa oko 5 litara benzina. Navedene stvari Mandić stavlja u svoje vozilo marke „audi A8” i odlazi u Ulicu S. Markovića gdje obilazi parking i pronalazi parkirano vozilo marke „golf 3”, ali ovog puta sa PG tablicama i dobro se sjeća da je pored tog vozila bilo parkirano PMV „ford sijera” tamne boje. Između ta dva parkirana vozila ostalja ovaj bidon sa benzinom a sa svojim „audijem” odlazi u Ulici Ivana Vujoševića iza restorana „Maša” gdje isto parkira. Nakon parkiranja vozila i iz kojeg uzima opisanu kapu-šešir, rukavice ide pješke u pravcu parkinga to jest u Ul. S. Markovića gdje se nalazi PMV „golf”. Dolaskom do vozila pokušava nasilnim putem da otvori staklo na prednjim vratima, ali u tom momentu čuje da neko otvara prozor ili vrata na obližnjoj zgradi, ostavlja bidon sa ruku skida rukavice, sa glave kapu iste baca u blizini vozila a zatim odlazi do svog vozila sjeda u isto i ide u pravcu svoje kuće.

Ovakav njegov postupak objašnjava nam da za to da uradi nije imao srca, da je kukavica. Nakon izvjesnog vremena telefonom je pozvao sa broja 067-607-607 Vulević Vuka na broj 067-409-419 i istom saopštava da nije zapalio vozilo iz razloga što su se u blizini nalazila neka lica. Na ove njegove riječi Vulević mu odgovara „da nema veze, ko će ga naći”.

U daljem razgovoru Mandić je izjavio da se nakon ovog događaja osjećao psihički rastrojeno i da je nakon par dana iz sredstava javnog informisanja saznao da je vozilo pronađeno kao i to da su pozvani policijski stručnjaci iz Vis Badena-Njemačka u cilju vršenja uviđaja i pronalazjenja tragova na i u samom vozilu, te da je pretpostavio da će se u

vozilu naći i neki tragovi koji ukazuju na njegovo prisustvo u istom, s obzirom na to da je sa pomenutim vozilom išao da puca iz automatske puške sa Vulević Vukom kao i prisutne činjenice da mu je prilikom boravka u vozilu u istom ispala maramica. Iz tih razloga je odlučio da otputuje za Francusku-Pariz, gdje bi navodno obišao djecu od pokojnog ujaka, i prisustvuje mečevima Ivana Strugara čiji je termin održavanja 05.06.2004. g. Takođe, navodi da se prilikom kratkog boravka u Beogradu telefonom čuo sa Vulević Vukom koji mu je zakazao da se narednog jutra nađu u Beogradu. Navodi da nije imao namjeru da bježi iz zemlje, a da je odmah nakon dolaska u Beogradu bio obaviješten, da ga već potražuje CB Podgorica i da je on tom prilikom obavio konsultacije sa svojim advokatom Veliborom Markovićem, kao i nekim svojim prijateljima iz MUP-a, a koji su mu rekli da može slobodno da ide, da se nakon povratka javi policiji CB Podgorica.

Navodimo da je dana 01.06.2004. g. u večernjim satima čim je sletio u Beograd telefonom pozvao svog brata Mandić Almira i u njegovom prisustvu mu je od strane OSL CB Podgorica saopšteno da se prvim avionom vrati u Podgoricu, a ako to ne uradi da će se za njim raspisati potjernica. Mandić je nakon ovog upozorenja rekao da će narednog jutra prvim letom za Podgoricu doći i javiti se pripadnicima CB Podgorica. Što nije uradio.

U toku razgovora isti navodi da kritične noći se sigurno nije nalazio u vozilu a da je svjestan da će eksperti iz Vis Badena pronaći tragove koji ukazuju na njegovo prisustvo u isto i da će zbog toga platiti debelu cijenu, kao da će pronaći tragove i na odbačenim rukavicama i kapi u neposrednoj blizini vozila što će ga dovesti u sumnju da je on bio prisutan kritične večeri prilikom izvršenog krivičnog djela ubistva.

**OVLAŠĆENI POLICIJSKI SLUŽBENICI
CB PODGORICA**